

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. akt SDI 36/12

Teza: *Prostowaniu w trybie art. 105 kpk może podlegać każda omyłka pisarska lub rachunkowa pod warunkiem, że w wyniku sprostowania nie dojdzie do zmiany merytorycznej orzeczenia czy też uzasadnienia. Niedopuszczalne jest wprowadzenie w trybie art. 105 kpk takich zmian w treści uzasadnienia, które prowadziłyby do uchylecia, zmiany czy też dopisania części uzasadnienia, czego przed dokonaniem kontroli w trybie art. 105 kpk zapomniano uczynić. Możliwość wprowadzenia do treści orzeczenia oraz uzasadnienia ww. zmian mogłoby stanowić pole do nadużyć zwłaszcza, że na postanowienie wydane w trybie art. 105 kpk nie przysługuje środek zaskarżenia.*

„Wbrew temu, co stwierdził Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w zarządzeniu z dnia 17 grudnia 2010 r. (k. 248), dokument wysłany pokrzywdzonym oraz doręczony obwinionemu w dniu 9 listopada 2009 r. (k. 232) nie był jedynie projektem uzasadnienia, ale stanowił odpis obowiązującej w obrocie prawnym części motywacyjnej orzeczenia, skoro został on podpisany przez wszystkich członków składu sędziowskiego i autoryzowany przez sekretarza Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. To, że jego treść odbiegała diametralnie od stanu faktycznego i realiów procesowych sprawy obwinionego radcy prawnego, albowiem dotyczyła zupełnie innej sprawy (na co Sądowi zwrócił uwagę pokrzywdzony), nie mogło zostać skorygowane w drodze sprostowania.

Instytucja określona w art. 105 § 1-3 k.p.k. ma wprawdzie zastosowanie również do uzasadnienia orzeczenia, ale może dotyczyć tylko pojedynczych jego elementów, niezgodnych z rzeczywistością na skutek oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej. Nie jest natomiast dopuszczalna modyfikacja całego tekstu części motywacyjnej orzeczenia lub znacznych jej fragmentów, albowiem pozostawałoby to w sprzeczności z celem omawianej instytucji, a ponadto stanowiłoby pole do nadużyć w kontekście korygowania uzasadnienia wyniku kontroli instancyjnej, zwłaszcza że postanowienie wydane w trybie art. 105 k.p.k. nie jest zaskarżalne.”